

eller hans Fuldmægtig i Sagen, underrettes betimeligt om Krigsrettens Afholdelse (§ 67).

§ 92.

Efter at Krigsrettens Medlemmer paa Formandens Opfordring have taget Sæde, anføres i Protocolen Tiden og Stedet for Rettens Møde, af hvilke Medlemmer Retten bestaaer, eller om der, hvis Sagen er undersøgt i selve Krigsretten, er foregaaet nogen Forandring i Rettens Personale og ved hvilken Befaling Paaskjendelsen er anordnet. Denne Befaling bliver dernæst at oplæse i Overværelse af Sagsøgte, af Defensor, hvis en saadan møder, og i private Sager af Klageren eller hans Fuldmægtig, hvis en saadan giver Møde.

§ 93.

I en Krigsret, som nedfattes inden Skibsborde, aflægges derefter af Dommerne Ged efter den i § 69 indeholdte Formular og ligeledes aflægges af den, der udfører Auditorens Forretninger i Krigsretten, uden at være Auditor eller civil Dommer, den sammesteds for dette Tilfælde anførte Ged, dog at disse Geder ikkun komme til at angaae den enkelte Sag, som skal paaskjendes.

Indtræde senere nye Medlemmer i Retten, aflægges Ged ogsaa af dem.

§ 94.

Auditoren adspørger derpaa, hvis Sagen har været behandlet ved et Krigsforhør, den Sagsøgte om han har Indsigelse at fremsætte mod noget Medlem af Krigsretten. Fremsættes en saadan, eller noget Medlem, uagtet ingen Indsigelse mod ham fremkommer, formener, at han ei bør deeltage i Sagens Paaskjendelse, afgjøres Spørgsmaalet paa den i første Stykke af § 70 foreskrevne Maade.

Naar noget Medlem frivilligen eller ifølge Kjendelse fratræder Retten, foranstaltes, at en Anden beordres til i hans Sted at indtræde i samme. Dette bør om muligt skee strax, i hvilket Fald Retten imidlertid forbliver samlet.

§ 95.

I den til en Sags Paaskjendelse samlede Krigsret ville Forhandlingerne angaaende selve Sagen i Almindelighed begynde med Oplæsning af dens Acter, hvilken Oplæsning altid bør skee langsomt og tydeligt. Antager nogen af Dommerne, at han ikke ganske har forstaaet

et eller andet oplæst Sted af Acterne, er det ham tilladt at afbryde Oplæsningen for at faae et saadant Sted gjentaget, og ønsker nogen af dem at nedskrive, hvad han anseer af særdeles Vigtighed, bør Leilighed dertil gives ham.

Acternes Forelæsning bør være saa fuldstændig, at Intet forbigaaes, som kan komme i Betragtning ved Sagens Paaskjendelse, og navnlig bør alle Forhør og andre Protocoltilførelser samt indgivne Indlæg heelt oplæses, hvorimod de Documenter, som ikke ere af saadan Indflydelse for Sagens Afgjørelse, saasom efter Omstændighederne ældre Domsacter og deslige, ikke behøve heelt at oplæses, men Auditoren har at gjøre Dommerne bekendte med sammes Indhold, forsaavidt dertil kan være at tage Hensyn ved Paaskjendelsen, og derhos at bemærke i Protocolen hvilke Acter der ikke ere blevne oplæste.

§ 96.

Uagtet Undersøgelsen, hvis den foretages ved et Krigsforhør, ordentligvis bør være fuldstændig forinden Krigsretten anordnes, kan dog Auditoren, naar han anseer det tjenligt til Sagens Oplysning, i selve Krigsretten fremsætte enkelte Spørgsmaal til Tiltalte, Parter eller Vidner, eller foretage anden Undersøgelseshandling, som ikke vil medtage syn- derlig Tid, jvfr. § 98.

§ 97.

Forinden Tiltalte eller i private Sager Parterne aftræde fra Retten, adspørres de, om de have Noget at tilføie i Sagen. Deres Svar nedskrives i Protocolen og forelæses dem.

§ 98.

Har Tiltalte eller andre Bedkommende begjært, at nye Oplysninger maatte tilveiebringes, eller noget af Krigsrettens Medlemmer, uden Hensyn til saadan Begjæring, formener, at Undersøgelsen ikke er fuldstændig, har Krigsretten, efter at Auditoren har fremsat sin Formenting derom, at afgjøre, om Undersøgelsen skal fortsættes. Herved bør den Hurtighed, hvormed Krigsretsager bør fremmes, ikke tabes af Sigte, men derhos bør Krigsretten ikke undlade at søge attraaede Oplysninger tilveiebragte, naar det er antageligt, at de kunne faae Ind-